

In de Schijnwerper

Hieronder volgt het verhaal van Wim en Jenneke over hoe ze tot zeilen zijn gekomen en nog steeds verslaafd zijn. Van klein tot groot kwamen de boten (zie foto's) voorbij om ons te vertellen dat het zeilen in hun bloed zit.

Liefde voor en door het zeilen

Wij zijn Wim en Jenneke de Vries.

Wim en
Jenneke

SY Doris

Onze opleiding hebben we samen genoten in de stad Groningen: ALO. Gymnastiekers dus. We zeilen nu met ons Sweden Yachts 38 "SY Doris".

We kennen elkaar vooral door het zeilen. De Academie voor Lichamelijke

Opvoeding in Groningen bracht Wim in contact met zeilen. Dit was voor alle studenten een verplichte kennismakingsweek in Grou.

Jenneke zeilt al van kinds af aan, doordat haar Friese ouders het er met de paplepel in goten. Samen komen we terecht op zeilschool "de Lauwer", toen nog gevestigd in Zoutkamp.

Zeilschool boot

en op de surfplank

Onze eerste zeilboot was dan ook een polyvalk.

Jasmin 25

Na heel Friesland en de Weerribben doorkruist te hebben, kopen we onze eerste 'kajuit'-zeilboot: een Jasmine 25.

Het Wad en IJsselmeer wordt ons vaargebied. Met twee kleine kinderen doen we met "Nykra" Texel aan.

Op die reis worden we verliefd op "La Nueva", een Hustler 32 cruiser-racer.

In 1995 kopen we dus een echt zeeschip. De reizen met "La Nueva" beginnen op het IJsselmeer, maar al snel komt daar de Noordzee bij.

We gaan meedoen met wedstrijden vanaf Lauwersoog: van Borkum-race tot in 1998 de CAM-race.

La Nueva in rust

La Nueva is vol galop

Dit was de CAM-race, die startte vanaf Delfzijl. Een uiterst memorabele, maar gevaarlijke race. Wim zeilt "La Nueva" met bemanning door een vreselijke storm en komt als enige in zijn klasse aan in Larvik.

Jenneke en de kinderen reizen met de veerpont vanuit Skagen naar

Larvik. Rob en Marion, onze zoon en dochter, zijn dan 8 en 6 jaar oud.

CAM-race 1998

"La Nueva" had de storm goed overleefd, maar de wantputtingen van de verstaging waren boven het dek uitgekomen en de borstboutsen zo krom als bananen..... De bemanning was kilo's afgevallen in 4 dagen!

Na deze memorabele race, maakten we er met ons gezin een prachtige vakantie van in Noorwegen.

La Nueva in Noorwegen

In 2000 nogmaals deelname aan de CAM-race, met dezelfde bemanning + een extra opstapper. Deze race verloopt een stuk relaxter, want de start was in Lauwersoog. Wim is lang doorgestaan met deelname aan de CAM-race; als schipper en opstapper op meerdere schepen.

Ondertussen zijn we gestart met een fitnesscentrum in Leens (vanaf 1998), waardoor de geplande verre zeilreis in de wachtstand belandt.

Koopmans

We verkopen "La Nueva" en zeilen een paar jaar met een Koopmans 36, met midzwaard. Helaas zijn we niet enthousiast over haar zeileigenschappen.

Ze wordt opgevolgd door een Dragonfly 920: "ADHD", Een

geweldige zeilboot!!!

Alles doen we zeilend, de buitenboordmotor gaat alleen aan bij het in- of uitvaren van de haven. Het wad wordt ons geliefde vaargebied.

En ze is snel, supersnel!

Prachtige reizen maken we met "ADHD": Frankrijk, Zuid-Engeland en Denemarken.

Dragonfly Trimaran "ADHD"

Helaas is ze niet geschikt om op te wonen en het verlangen om lange, verre, reizen te maken blijft. Daarom hebben we in 2019 "SY Doris" gekocht, een mooie oude Zweedse dame uit 1983.

In 2020 werden we getroffen door Corona, desastreus voor ons bedrijf. We verkopen ons pand in Leens en betrekken een zomerhuisje in Lauwersoog.

Zomers maken we nu flinke zeilreizen en 's winters wonen we afwisselend in Lauwersoog en op Doris.

Zomerhuis in Lauwersoog

Jenneke en Wim

/)

Mocht je meer willen weten wat de CAM-race precies inhoudt, volg dan [deze link](#):

Het 2-jaarlijks evenement, dus in 2026, bestaat uit 3 verschillende types races. In 2026 kun je je dus via de website aanmelden als je er zin en gelegenheid voor hebt natuurlijk.

Races voor:

- Echte race zeilboten.
- Double-handed race, dus met max. 2 bemanningsleden.
- Toerzeilers race met net zoveel bemanning als je wilt.

Diverse rubrieken

Huishoudelijk nieuws

Zoals jullie inmiddels gezien hebben is de oude overleden droger vervangen door een andere Miele. De gebruiksaanwijzing staat vermeld en is fool-proof. Hij werkt perfect en droogt super, na 35 min is je wasje kurkdroog! Linksonder onder zit het

stoffilter en het vergt enig puzzelwerk om de 2-delen uit elkaar te halen, schoon te maken en weer in elkaar te draaien. Maar we zijn allemaal geslaagd voor de kleuterschool, dus dat zal wel lukken!

—/—

WinterWelVaart

WinterWelVaart is gekomen en inmiddels weer geweest. De mooie klassieke platbodemschepen zoals de Jantje en de Kimsweerd die eerst aan de overkant van ons lagen vertrokken op vrijdag 19 december al naar de Hoge der A. Beide schepen hadden de verlichting hier al opgetuigd waar wij al

Jantje bij avond

een paar dagen van konden genieten.

Kimsweerd in het ochtendgloren

Maar het echte drukke weekend moest natuurlijk nog komen. Als verslaggevers van de Oosterhavenkrant moest de redactie toch echt wel een rondje lopen. Gelukkig was het niet zo berekend als vorig jaar, we hadden er zelfs een zonnetje bij. Zondagmiddag de 21 dec pas want de geplande zaterdag zat het potdicht van de mist.

Het was lekker druk in "Stad" en dat begon al op de Poelebrug drommen richting centrum. Hoe dichter bij de Grote Markt hoe drukker het werd! De terrassen zaten mudvol en iedereen met een drankje onder de warmtelampen. Al slalomend konden we de treuzelaars passeren om nog enige gang in onze wandeltocht houden. Eénmaal bij de Brugstraat ging het stapvoets en op de brug eerst wat overzichtsfoto's gemaakt. De Jantje, Willem Jacob en een oude garnalenvisser. Als kraampje vonden we de Zoete Buurvrouw mooi. De voltallige redactie moest wel van de rokerij van de palingboer

De Willem Jacob

De zoete buurvrouw

Palingrokerij

De Jantje helemaal vooraan

De oude garnalenvisser

de paling voor jullie testen. Aardig aan de prijs maar twa's zalig!

Kunst in de stad

Kleurrijke muren

Street Art in Groningen ontdek je het best door soms eens om het hoekje te kijken. Daar vind je misschien wel een wereld vol kleuren. Op verschillende plekken in de stad zijn muren onder handen genomen door kunstenaars.

Deze toverden ze om tot kleurrijke landschappen, odes aan artiesten, een terugblik naar vroeger of een

compleet circus. In [deze link](#) zie je nog 10 bijzondere Street Art kunstwerken, heerlijk om even op een andere manier door de Stad te wandelen.

—/—

Stadse Activiteiten

In dit Oosterhaven Nieuwsblad geen Stadse activiteiten want veel van de december activiteiten zijn nog in volle gang en duren tot in januari. Maar de zoektocht naar de 3 kunstwerken is geslaagd en staan hieronder. Misschien een prikkel voor iedereen om even te gaan kijken?

Kunst Zoektocht

In het Oosterhaven Nieuwsblad nr. 3, zagen we onder het kopje "*Kunst in de stad*", het kunstwerk Galgal Hamazelot. Dit was 1 kunstwerk uit de serie "*Verbeeld Verleden*" welke uit totaal 5 kunstwerken bestaat. Ze zijn allemaal te vinden in de Folkingestraat, wat het centrum van de Joodse gemeenschap in Groningen was. We hadden gevraagd om opzoek te gaan naar minstens 3 van de andere kunstwerken.

Klaas Jan van "MS GrandBoys" en Paula Hoebe, de rechterhand van Christa, hebben gehoor aan deze oproep gegeven.

Klaas Jan is in de kille avonduren opzoek gegaan naar de andere kunstwerken in de Folkingestraat, heeft foto's gemaakt en naar de redactie gestuurd.

De vele kunstwerkfoto's van Klaas Jan zijn m.b.v. PowerPoint tot 3 teruggebracht met titel kunstwerk en naam en van de kunstenaar.

Kunstwerk van Allie van Altena. Kunstwerk heet "Zonder Titel" het bestaat uit 3 delen en zijn te vinden in de Folkingestraat op nr. 10, en nr. 12 en sinds 2022 op een zuil bij nr. 33

Het voorgesneden Paradedpaard

Portaal van Gert Sennema

Ook hier van Peter de Kan

deze fotos is van KJ maar niet herkenbaar, links is van internet

De onderstaande 3 kunstwerk verklaringen zijn uit Paula's uitgebreide kennis gegraven. Kunstwerken en desbetreffende kunstenaars zijn door haar voorzien van uitleg.

Paula's kunstwerken zijn door de redactie opgeleukt met enkele foto's van het internet of even "geleend" van Klaas Jan.

Dichte deur

Geen deurklink, bel of brievenbus. De deur op de hoek van de Folkingestraat en het Zuiderdiep valt niet direct op. Mensen lopen er gedachteloos langs. Kunstenaar Gert Sennema plaatste de deur in 1997, nadat de gemeente Groningen kunstenaars opriep om de geschiedenis van de joodse straat in beeld te brengen. De deur lijkt van hout maar is gemaakt van brons. Erachter liggen de verhalen van de joodse straat waar in de 2^e W.O. 2800 joden werden weggevoerd. De deur kan niet open, als symbool voor de mensen die het niet meer kunnen navertellen.

Struikelsteentjes

"Stolpersteine" is een project in Europa van Gunter Denning ter herdenking van slachtoffers van het Nationaalsocialisme (Nazisme). Stolpersteine zijn kleine, 10x10cm messing plaquettes geplaatst in de stoep voor de laatste vrijwillige residentie van (meestal Joodse) slachtoffers die vermoord zijn door de nazi's. Elke plaquette is gegraveerd met de naam van het slachtoffer, de geboorte datum en de plaats (meestal een concentratiekamp) en de datum van overlijden. Op deze manier geeft Gunter Denning een individueel gedenkteken aan elk slachtoffer. Eén steen, een naam, een persoon. Hij citeert de Talmoed: "Een mens wordt alleen vergeten als zijn of haar naam wordt vergeten."

Voorgesneden Paradepaard

Tussen de nummers 23 en 25 in de Folkingestraat zit "Het voorgesneden Paradepaard" in een nis verstopt. Het is een kunstwerk van Marijke Gémessy. (1997).

Het is een ode aan de joodse paardenslager die hier vóór de 2e wereldoorlog zat. Het stuk is 49 cm breed, dus de kunstenaar had niet veel ruimte om te werken. Ze heeft authentieke slagerijtegels gebruikt en die laten spiegelen zodat de ruimte in de nis groter lijkt. Het paard heeft ze op een sokkel gezet als ode aan de slager. Het achterdeel van het paard is ingedeeld in diverse vleessoorten en er staat een keurmerk op.

De Synagoge op zich is geen kunstwerk maar in de Synagoge zijn wel kunsttentoonstellingen over de Joodse Gemeenschap. Vandaar dat dit hieronder benoemd is.

Synagoge

De synagoge is een in 1906 gerealiseerd joods gebouw en was in gebruik van 1906 tot 1942. Sinds 1981 is de synagoge opnieuw aan de eredienst gewijd. Wel is de gebedsruimte verkleind en zo is ruimte ontstaan voor een museaal deel. In 2021 is in de synagoge een permanente expositie geopend waarin bezoekers kennis kunnen nemen van de joodse cultuur en religie en de geschiedenis van de joodse gemeenschappen.

Beiden hebben de opdracht op een eigen wijze uitgevoerd maar vullen elkaar heel mooi aan. Daarvoor verdienen beiden dan ook; "De Eeuwige Roem" van de redactie van het Oosterhaven Nieuwsblad.

Toegift

Als extra zijn hieronder voor de geïnteresseerde lezer nog een aantal links met meer informatie over de Joodse gemeenschap toegevoegd. Waarom? Het blijkt dat op de plaats van de kunstwerken, geen enkele informatie hangt over naam van het werk of van de kunstenaar.

Kunstwerken serie Verbeeld Verleden.

- Het voorgesneden paradepaard Kunstenaar: Marijke Gémessy
- Zonder Titel Kunstenaar Allie van Altena
- Portaal Kunstenaar Gert Sennema
- Ook hier Kunstenaar Peter de Kan
- Galgal Hamazelot Kunstenaar Joseph Semah

___/___

Suriname en Groningen

Kort geleden is Koning Willem Alexander met Koningin Maxima op staatsbezoek naar Suriname geweest. Dat was nogal een gedurfde actie van het koningspaar dachten we, omdat altijd "het slavernij verleden" met Nederland wordt opgerakeld. Het bleek deze keer echter een te bespreken onderwerp omdat er door de jaren heen, sinds Surinames onafhankelijkheid in 1975, voldoende water onder de brug doorgestroomd was.

Tja, wat heeft Groningen nu te maken met dat staatsbezoek en Suriname???

Wij moesten direct aan ons bezoek aan Suriname in 2016 met de Zeezwaluw denken. Ineke is namelijk een geboren Stadjer en laten we nu bij het uitzoeken van een leuke verkenningroute per autoroute door noord Suriname, de plaats Groningen tegenkomen.

Daar wilden we natuurlijk heen om te zien of het vergelijkbaar was/is met ons "Ole Grieze Grunn". Verdiepend in de [informatie over Surinaams Groningen](#) bleek dat het echt een historische relatie had met "Stad". Hieronder het verhaal zoals wij dat in 2016 geleerd hebben (Reisgids Suriname Buitenkansjes) en nu in de "[Groninger Internet Krant](#)" vonden.

De geschiedenis van Groningen, Suriname

We kennen Groningen in Nederland als een historische en culturele stad, maar er is ook een Groningen in Suriname! Dit dorp, gelegen in het district Saramacca, heeft een bijzondere geschiedenis en een sterke band met Nederland. Hoewel het veel kleiner is dan zijn Nederlandse tegenhanger, heeft Groningen in Suriname een unieke plaats in de geschiedenis en het landschap van het land.

Groningen in Suriname werd gesticht in 1790 met de bouw van Fort Groningen, dat vernoemd werd naar de geboortestad van de toenmalige Nederlandse gouverneur Jan Gerhard Wichers. Het Fort diende om de omliggende plantages te beschermen tegen aanvallen van Marrons, gevluchte slaven die zich hadden georganiseerd in gemeenschappen in het regenwoud. Deze verdediging maakte het dorp belangrijk in de vroege koloniale tijd.

In de 19e eeuw, rond 1845, werd Groningen het toneel van een Nederlands kolonisatieproject. Nederlandse boeren, voornamelijk uit de provincies Gelderland, Utrecht en Groningen, werden aangemoedigd/gelokt zich in de regio te vestigen om de landbouw te bevorderen. Wat vooraf niet verteld werd, was dat de landbouwgrond nog een moeras was. Dat moest eerst drooggelegd worden voor er "geboerd" kon worden.

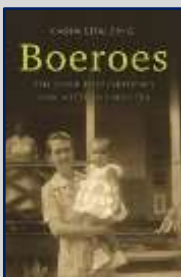
Helaas liepen deze pogingen op een mislukking uit door ziektes zoals gele koorts en tyfus, die veel slachtoffers maakten onder de kolonisten. De meesten overleden, een paar bleven en de rest ging berooid van al hun rijke dromen terug naar Nederland. Dit leidde ertoe dat het dorp nooit uitgroeide tot het bloeiende landbouwcentrum dat de Nederlandse overheid had gehoopt.

Boeroes

Desondanks is Groningen, Suriname, vandaag de dag een vredig agrarisch dorp met enkele historische monumenten, waaronder het Boeroe Monument, dat is opgericht ter nagedachtenis aan de Nederlandse boeren, [de Boeroes](#) die zich hier vestigden. Het dorp ligt aan de Saramacca-rivier, een natuurlijke verbindingssader die het land doorkruist en belangrijke historische waarde heeft.

De dochter van één van deze Boeroes, Karin Sitalsing, heeft een boek over haar familiegeschiedenis geschreven.

Citaat uit het boek:

"Vanbuiten is ze een Nederlander: witte huid, donkerblond haar, blauwe ogen. Maar van binnen is ze zo Surinaams als wat. Mijn moeder is een Boeroe: een nakomeling van negentiende-eeuwse Nederlanders die naar Suriname kwamen. Ze bleven, zoals dat gaat met migranten. Ze bleven in hun nieuwe land, dat in de loop der generaties onder hun witte huid kroop en in hun bloed ging zitten, tot hun oude land vreemd was geworden en het nieuwe land vertrouwd. Tot ze geen Nederlanders meer waren, maar Surinamers. Witte Surinamers".

Boeren kolonisten. Foto: Tropenmuseum

Een blijvende verbinding tussen Groningen en Nederland

Ondanks zijn bescheiden omvang en de mislukte kolonisatiepogingen, blijft Groningen in Suriname een belangrijk symbool van de koloniale geschiedenis. Het dorp fungeert als een herinnering aan de nauwe banden tussen Nederland en Suriname.

Bezoekers kunnen er nog steeds monumenten vinden die getuigen van de Nederlandse invloed op de regio en het is een populaire bestemming voor geschiedenis liefhebbers en toeristen die meer willen weten over deze verbinding.

De omgeving rondom het dorp biedt een rustgevende groene natuur die contrasteert met de drukte van de grotere steden in Suriname.

Lokale ontwikkelingen en culturele betekenis

Groningen, Suriname, mag dan klein zijn, maar het blijft een plaats van grote historische en culturele betekenis. De evolutie van dit dorp weerspiegelt niet alleen de koloniale geschiedenis, maar ook de veerkracht van de lokale bevolking die zich heeft aangepast aan de veranderende tijden. Met de voortdurende landbouwactiviteiten en de groeiende belangstelling van toeristen, blijft Groningen zich ontwikkelen als een vredige maar belangrijke regio binnen Suriname zoals te lezen valt in [Surinaams Nieuws](#).

Informatie: uit diverse bronnen, De Groninger internet courant, reisgids Surinaamse Buitenkansjes en eigen ervaring (2016) SY Zeezwaluw

—/—

Recepten

Omdat we deze keer in het Oosterhaven Nieuwsblad de relatie tussen Groningen in Nederland en Groningen in Suriname belichten, vonden we het leuk om ook een echt Surinaams gerecht te delen. De Surinaamse Roti, die minder bekend is dan de [Caribbean Roti](#), maar misschien nog wel lekkerder!

Surinaamse Roti kip met sperziebonen en ei

Ingrediënten

- 500 gr. kruimige aardappelen
- 2 uien
- 4 tenen knoflook
- 370 gr. kipfilet in reepjes
- 4 eetl. (arachide/pinda) olie
- 4 theel. curry madras
- 2 tomaten
- 1 rode peper
- 400 gr gebroken sperziebonen (diepvries)
- 4 eieren
- 4 roti vellen of anders wraps

Bereidingswijze

1. Schil de aardappelen en snij ze in stukken van 2 cm. Snijd de uien en de knoflook fijn en de kip in blokjes. Verhit de olie in een pan met dikke bodem. Fruit de ui, knoflook en de curry op 2 min. middelhoog vuur. Voeg de kip toe en bak 3 minuten op hoog vuur. Voeg de aardappelen en 100ml water toe en breng aan de kook.
2. Snijd ondertussen de tomaten in blokjes. Was de peper, halveer deze en verwijder de zaadlijsten. Voeg de tomaat en peper toe aan de kip en laat 15 minuten zachtjes koken met het deksel op de pan. Proef na 10 min. hoe pittig het gerecht is en verwijder eventueel de peper. Breng op smaak met peper en eventueel zout.
3. Breng ondertussen een pan met water aan de kook, voeg de bonen toe en kook die in 8 min. beetgaar. voeg de laatste 6 minuten de eieren (in de dop) toe. Giet de boontjes af, spoel de eieren onder koud water en pel ze.
4. Verwarm ondertussen de roti's 20 sec per kant in een koekenpan en leg ze op de borden en verdeel het kipmengsel, de boontjes en de eieren erover.

Nyan Switi of Eet smakelijk!

___/___

Verloren objecten

Dagelijks loop je er langs wanneer je naar steiger A of B naar je bootje wandelt. Het verwondert de redactie al zeker 2 weken wat naast de elektriciteitskast staat bij steiger B. Heel verloren en zielig leunt tegen de kast een mooie en echte kerstboom met de voeten ingepakt in een groen pot met aarde.

Maar er zit geen lichtje in en er is geen versiering aangebracht..... Kent iemand het verhaal hierachter?

Toch wel heel verdrietig vinden we. Is er dan niemand die deze zielenpiet wil adopteren en een warm huis geven??

Het verhaal hierachter horen we graag voor plaatsing in de volgende Oosterhaven krant. Dan zijn we allemaal weer gerustgesteld.

___/___

De jaarwisseling van 2025 naar 2026

Kniepertjes en rolletjes

Sommige mensen zien een diepere betekenis in de vorm van de wafeltjes. Lees hier:

"Het platte kniepertje staat voor het jaar dat zich eind december volledig heeft ontvouwen. Het rolletje symboliseert op nieuwjaarsdag het nog onbekende nieuwe jaar".

Een mooie gedachte toch?

Wanneer je de link in van de tekst volgt, ken je niet alleen de mooie gedachte, maar krijg je ook het recept om Kniepertjes te maken.

Veel plezier met bakken en opeten!

Rest ons nog jullie een spetterende jaarwisseling te wensen, doe voorzichtig bij eventueel vuurwerk afsteken en dat het voor ieder een veelbelovend 2026

mag worden

Proost namens de voltallige redactie. C U in 2026!

Colofon

Gedurende de wintermaanden verschijnt Het Nieuwsblad van de Oosterhaven elke 3 weken op maandag. Christa verstuurt namens de redactie de krant per e-mail maar is niet verantwoordelijk voor de inhoud.

De volgende editie van deze winterperiode verschijnt op: **19 januari 2026**

voor de laatste editie graag voor: **17 januari 2026**

Inzendingen van copy worden hooglijk gewaardeerd en kunnen aangeleverd worden via syzeezwaluw@gmail.com of via de Havenapp; "Zeezwaluw Ineke" of wandel even langs op steiger A.